

О. О. Кагало

Вододільний хребет

ВОДОДІЛЬНИЙ ХРЕБЕТ – гірський хребет в Українських Карпатах, переважно на межі Львівської та Закарпатської областей. Ін. назва – Верховинський Вододільний хребет. Простягається від верхів'я р. Уж до верхів'я р. Ріка, у межах Кроснен. зони. Макс. вис. 1405 м над р. м. (г. Пікуй). Сформований пісковиками. Хребет має звивисті лінії гребенів, асиметр. форму: пд. схили стрімкі, урвисті, пн. – пологі. По вершинній лінії В. х. проходить гол. Карпат. вододіл, з якого беруть початок багато річок: Латориця, Стрий, Опір, Ріка та ін. Багато зручних перевалів, які здавна використовують як шляхи сполучення (Ужоцький, Середній Верецький, Воловецький та ін.). Переважають верховинські ландшафти. Схили до вис. 1200–1250 м над р. м. вкриті смереково-буковими, рідше – буковими, лісами (лісистість 30–45 %). Вище розташ. полонини, переважно вторин. походження, зайняті лучно-чагарничковою рослинністю (біловусникові, рідше – червонокострицеві, луки, чагарничкові зарості чорниці). За геоботан. районуванням ця територія належить до Ставнен.-Жденев. р-ну ялицево-букових лісів та Дубриницько-Полян. р-ну грабово-букових і букових лісів, частково Боринсько-Славського р-ну смереково-ялицево-букових лісів у межах Сх.-карпат. гірської підпровінції Центр.-європ. геоботан. провінції. Район рекреації. Зх. частина хребта належить до *Ужанського національного природного парку*, у центр. частині розташ. ландшафт. заказник заг.-держ. значення *Пікуй*.

Бібліографічний опис:

Вододільний хребет / О. О. Кагало // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27334>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).